

Aleksandra Gluba-Pieprz

Temat rozprawy: Sprzedane. Polskie i żydowskie narracje o prostytutce kobiet z ziem polskich od początku XX wieku do roku 1939

Celem mojej pracy jest analiza literackiego motywu prostytutki i handlu kobietami w literaturze polskiej i żydowskiej oparta o badania porównawcze fikcyjnych i niefikcyjnych utworów literatury polskiej i jidysz w kontekście historycznym, społecznym oraz w świetle dyskursów: feministycznego, antysemitckiego oraz studiów genderowych. W centrum moich rozważań stawiam marginalizowane i instrumentalizowane bohaterki literackie zaangażowane w prostytutkę.

Rozbieżności, które prócz kwestii językowych dzieliły obie, rozwijające się tuż obok siebie literatury (polską i jidyszową), można zidentyfikować także na gruncie analizy dyskursu. W ten sposób krystalizuje się główna teza mojej pracy, mówiąca o tym, że literatura jidysz i literatura polska podejmują nacechowany ideologicznie i angażujący społecznie temat prostytutki, włączając się do kolektywnej, toczącej się wśród obu grup etnicznych i narodowych dyskusji na najważniejsze tematy i wyzwania związane z nowoczesnością – poczynając od emancypacji kobiet i ich edukacji, poprzez migracje ludności, urbanizację i industrializację, bezrobocie, modernizacja życia społecznego. Tak, jak skomplikowane były wówczas stosunki polsko-żydowskie, a tym samym – relacje obu literatur, tak splątane i uwikłane w owe zależności są narracje o prostytutce i handlu kobietami.

Odwołując się również do judeochrześcijańskiej tradycji religijnej, nie unikam także wskazywania podobieństw oraz wpływu opierających się o zakorzenione i podkreślane w kulturze żydowskiej i chrześcijańskiej dychotomie pomiędzy światem kobiet a światem mężczyzn.